

РЕШЕНИЕ

№ 19

гр. Бургас, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на петнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Мариела Ан. Иванова

при участието на секретаря Михаела К. Петрова
като разгледа докладваното от Мариела Ан. Иванова Гражданско дело № 20222100100861 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано по повод предявена от И. С. Т. с ЕГН ***** от гр.Б., кв.В., ул.З. № ** искова молба против „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Триадица, бул.Витоша № 89Б, с която е направено искане да се осъди ответника да ѝ заплати сумата от 50 000 лв. лева за понесените от нея неимуществени вреди от претърпяното на 18.09.2020г. ПТП, както и сумата от 8 299.55лв. имуществени вреди, изразяващи се в заплатените разходи по заплащане на лечение и закупуване на медикаменти и консумативи, ведно със законната лихва, считано от датата на увреждането - 18.09.2020г. до окончателно изплащане на сумата, както и направените по делото разноски. Представя и ангажира доказателства.

В с.з. процесуалните представители на ищцата поддържат исковата претенция.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът е оспорил иска. Изложил е съображения, че поведението на водача на застрахованото МПС не е нито противоправно, нито виновно извършено.

В с.з. процесуалният представител на ответника поддържа депозирания отговор като счита иска за неоснователен.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства и обсъди становищата на страните намира за установено от фактическа страна следното:

На 18.09.2020г. около 8.35ч. ищцата се качва в автобус № 3, с рег. № А2964 МВ, собственост на община Бургас, от последната автобусна спирка в кв.Ветрен в посока гр.Бургас. За превоза ищцата купува билет на стойност 1.50лева (стр. 26). В гр.Бургас автобусът се движи по бул. „Сан Стефано“ в посока от бул.“Демокрация“ към централната спирка пред Бургаски свободен университет и се управлява от св.Д..

Преди кръстовището, образувано от пресичането на бул. „Сан Стефано“ и бул. “Ст. Стамболов“, бул. „Сан Стефано“ има по три ленти за движение в посока, като поставената пътна маркировка в посока към кръстовището определя дясната лента за движение на МПС, завиващи надясно в кръстовището по бул. “Ст. Стамболов“, средната - за движение направо и наляво, а лявата пътна лента за движение /завой/ наляво в образуваното кръстовище. Последното е регулирано и от светофарна уредба, като от страната на движение на автобус № 3 има поставени две светофарни секции, дясната-регутира движението на МПС, движещи се в дясната пътна лента и извършващи десен завой в кръстовището, а лявата секция регулира движението на МПС, движещи се в средната и лявата пътна лента за движение направо и наляво в кръстовището. Двете светофарни уредби подават различни светлинни сигнали.

На 18.09.2020г. при приближаване към кръстовището св. Д. се престроява в дясната пътна лента за завой надясно по бул. „Ст. Стамболов“, като от тази лента смята да продължи движението си направо по посока централната спирка пред Бургаски свободен университет на бул. „Сан Стефано“. В този момент обаче светофарната уредба, която регулира движението в дясната лента, светва в жълто, докато светофарът, регулиращ останалите две пътни ленти- свети в зелено. Поради подаването на сигнал, който забранява навлизането в кръстовището, движещият се пред автобуса лек автомобил спира, а св. Д. натиска рязко спирачната уредба, за да предотврати удар в лекия автомобил.

В същото време ищцата Т. се подготвя за слизване от автобуса и става от седалката, която е заемала, като от последвалото рязко спиране губи

равновесие и пада по гръб, при което удря силно гърба и главата си в пода и започва да вика от болка. Няколко минути ищцата Т. не може да стане, като с помощ от св.Н., която пътува с нея, се изправя, слиза от автобуса и отива до шивашкото ателие, в което работи. Св. Н. се обажда на съпруга на ищцата-св. Т., който идва на място и я отвежда в болница. Там, след извършени изследвания, им обясняват, че ищцата има счупен прешлен и следва да бъде обездвижена напълно, тъй като има риск да се прекъсне гръбначният мозък, при което тя ще остане напълно парализирана от кръста надолу. Обяснили им още, че не може да бъде приета веднага, тъй като няма място в отделението, и е върната у дома обездвижена. На 21.09.2020г. е приета в болница и два дена по-късно е оперирана, след като преди това св.Т. заплаща сумата от 7100лв, за да бъде извършена интервенцията. Ищцата престоява в болницата 11 дни. Изписана е на 01.10.2020г. с диагноза „Счупване на гръбначния стълб в поясната област, закрито“

В първите три месеца след изписването ѝ от болницата ищцата Т. се движи с инвалидна количка. Налага се да закупят специални пластини за гърба, които да я придържат, за да може да се изправя, но въпреки това, при изправяне може да прави по една крачка. През този период ищцата не може да се обслужва сама и за всички нужди, в това число и от лично естество, се налага да бъде подпомагана от друг. Налага се да ѝ поставят 40 бр. инжекции с противосъсирящи медикаменти, взема допълнително калций и обезболяващи, заради силните болки. Заради последните изпитва трудности със съня. Отново поради силните болки, които изпитва, ищцата има нужда от помощ дори, за да се обърне в леглото.

След тези три месеца ищцата започва да се възстановява бавно, но продължава да бъде в отпуск по болест още три месеца. След изтичането на отпуска ищцата пожелава да се върне на работа, но предвид факта, че не е възстановена напълно се налага св. Т. да я кара с колата до ателието в центъра на града, заедно с инвалидната количка, и да я връща обратно у дома около 13:00часа, тъй като не може да стои дълго в стола, поради неотшумяващите силни болки.

С експертно решение № 1440 от 23.04.2021година Първи състав на ТЕЛК към УМБАЛ Бургас на ищцата е дадена оценка на работоспособността - 50% трайна неработоспособност за срок от две години.

С експертно решение № 2692 от 02.12.2021 година Втори състав на ТЕЛК към УМБАЛ Бургас е дадена оценка на работоспособността - 100% трайна неработоспособност без чужда помощ пожизнено след открито онкологично заболяване.

От събраните свидетелски показания- св.Н. и св. Т., се установява, че преди инцидента ищцата била много лъчезарен и жизнен човек, ходела на работа и се занимавала с градината си. След инцидента изпитвала срам от необходимостта съпругът ѝ да ѝ помага за личния ѝ тоалет, не можела да става, уморявала се, говорела бавно, изпитвала постоянни болки.

По делото са представени писмени доказателства- издадени фактури с касов бон всяка, за заплатени разходи за проведеното лечение и санитарни материали за сумата от 8 299.55лв.

По делото е назначена и изслушана Съдебно-медицинска експертиза, видно от заключението на която направените разходи са съвместими с приложеното лечение на получените травматични увреждания. От заключението се установява още, че ищцата е получила счупване на тялото на първи лумбален прешлен на гръбначния стълб, което е наложило и оперативната интервенция. Тази фрактура е довела до трайно затруднение движението на снагата за срок от 12месеца при обичаен ход на оздравителния процес. Самото увреждане отговаря да е получено при падане върху терен от собствен ръст, при внезапно превеждане на превозното средство от движение в покой.

От назначената и изслушана Съдебна авто-техническа експертиза се установява, че скоростта на движение на автобуса е била около 26км/ч, както и че дистанцията между автобуса и лекия автомобил, спрял на кръстовището, преди задействане на спирачната уредба от св.Д. е била близо 20м, както и че са били нужни 17.4 м. за плавно спиране.

В съдебно заседание вещото лице посочва, че инцидентът е възникнал в следствие от сбор от случайни обстоятелства по едно и също време. Едно от тях е престрояването на св.Д. в дясната лента за движение, спирането на лекия автомобил и съответната реакция на св.Д., объркването на светофарните уредби, както и рязкото спиране. Друга причина е ставането на ищцата Т., тъй като е, ако е била седнала, е нямало да падне.

Разпитан в съдебно заседание св. Д. посочва, че вече 6 години работи

като шофьор в градския транспорт и е минавал и друг път през това кръстовище и е наясно, че светофарните уредби първоначално светят едновременно в зелено, след което обаче дясната уредба светва в жълто, а за направо и ляво продължава да свети в зелено и това не го е объркало във въпросния ден.

За случая е образувано ДП 434000-114/21г. за извършено престъпление от водача на автобуса Г. П. Д. по чл.343, ал.1, б.“Б“ , вр. чл.342, ал.1 от НК, вр.чл.5, ал.1,т.1, чл.20, ал.2 и чл.132,т.2 от Закона за движение по пътищата по описа на Второ Районно управление при ОДМВР гр.Бургас, което обаче е прекратено предвид изразеното от пострадалата желание за това.

При извършена служебна справка в електронната страница на Гаранционен фонд се установява, че МПС с ДК№ А2964 МВ е застраховано по задължителната застраховка “Гражданска отговорност”, сключена с ответното дружество със срок на валидност 02.08.2020г. - 01.08.2021г.

Иищцата отправя до ответника писмена застрахователна претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, на което с писмо изх. № 0-92-14881/19.11.2020г. ѝ е отказано.

Предвид така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 432, ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованието е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ. В случая изискванията на чл. 380 КЗ са спазени, тъй ищцата е отправила претенцията си към застрахователя, но е получила отказ.

В настоящата хипотеза ищцата следва да установи, че има вземане за непозволено увреждане срещу водача на моторното превозно средство /фактическият състав на което е виновно и противоправно поведение на водача, причинна връзка и вреди или това са визираните в чл. 45 от ЗЗД условия/ и наличие на застрахователно правоотношение, произтичащо от договор за застраховка "Гражданска отговорност" между водача и застраховател.

От доказателствата по делото се установи, че на 18.09.2020г. ищцата Т. е била пътник в автобус на градски транспорт, което обстоятелство се

установява от закупения превозен билет. Установи се също така, че малко преди спирката на автобуса тя е станала от седалката, за да се придвижи към вратите на автобуса, но в този момент водачът натиснал рязко педала на спирачната уредба на МПС, при което ищцата загубила равновесие и паднала от собствен ръст на пода и счупила лумбален прешлен.

Настоящият съдебен състав намира, че по делото се доказва, че причина за падането на ищцата е виновното поведение на водача на автобуса. Това е така, тъй като последният при приближаване към кръстовището неправилно, несъобразявайки се с поставената пътна маркировка, е извършил маневра престрояване в дясна пътна лента, която е предназначена единствено за МПС, завиващи надясно в кръстовището по бул. „Стефан Стамболов, въпреки че е трябвало да продължи движението си на право в кръстовището.

Това от своя страна е довело и до нарушение на чл. 132, т.2 ЗДВП, задължаващ водача при превоз на пътници по време на движение да осигури всички условия за безопасното им превозване, тъй като водачът е трябвало да следи едновременно за сигналите, подавани от две различни светофарни уредби, които обаче не са били синхронизирани и са пропускали движение в лентите по различно време, както и до необходимостта от съобразяване с поведението на водачите на останалите МПС, движещи се в дясната и средната лента. Именно създадената от св.Д. ситуация е довела и до необходимостта от рязко спиране, тъй като не е успял да възприеме своевременно поведението на движещия се пред него автомобил.

В тази връзка и на основание чл. 202 ГПК съдът не възприема заключението на вещото лице по САТЕ по т.3 от него, в частта, в която се посочва, че инцидентът е възникнал следствие на сбор от натрупани случайни обстоятелства по едно и също време. Извършването на маневра престрояване преди навлизане в кръстовище е съзнателен волеви акт на водача, а не случайно обстоятелство. Още повече, че св. Д. към деня на инцидента вече няколко години е работил като шофьор в градския транспорт и е бил наясно с пътната маркировка и светофарната уредба.

Не може да се приеме и за случайно обстоятелство фактът, че лекият автомобил, който се е движел пред автобуса с включен десен пътепоказател, сигнализиращ на останалите водачи намерението му да направи десен завой в кръстовището, е спрял, след като светофарът, регулиращ движението в тази

лента, е подал светлинен сигнал, който забранява навлизането в кръстовището.

Не може да се приеме, че ставането на ищцата също е причина за падането, тъй като няма забрана за правостоящи пътници в градския транспорт и шофьорът на автобуса е бил наясно с възможността пътниците да се движат в автобуса при приближаването му към спирка.

Предвид изложеното съдът кредитира заключението на вещото лице по т.3 в останалата му част, в която се посочва, че рязкото спиране е причина за настъпилия с ищцата инцидент.

Съдът намира за ирелеватно обстоятелството, че голяма част от водачите в градския транспорт преминават направо през кръстовището, за да стигнат до централната спирка пред Бургаски свободен университет от дясната пътна лента, тъй като така имат най-малко конфликтни точки и се насочват без маневри към спирката. Това е така, тъй като водачите са длъжни да се съобразяват с поставената пътна маркировка, а не с броя и сложността на маневрите.

Следователно водачът на автобуса е причинил падането на ищцата, поради което следва да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 45 ЗЗД за ангажиране отговорността му по отношение на увреденото лице. По делото не са събрани доказателства, които да опровергават презумпцията за вина по чл. 45, ал. 2 ЗЗД.

Съгласно чл. 52 от ЗЗД обезщетение за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. При определяне размера на обезщетението следва да се вземат предвид конкретните критерии, съдържащи се в ППВС № 4/68 г. Справедливо по смисъла на чл. 52 ЗЗД обезщетение, означава да бъде определен от съда онзи точен паричен еквивалент не само на болките и страданията, понесени от конкретното увредено лице, но и на всички онези неудобства, емоционални, физически и психически сътресения, които съпътстват същите.

Ищцата се е лекувала в болнично заведение за период от десет дни и в домашни условия за период от близо шест месеца. Счупването на прешлен попада в юридическия критерий "средна телесна повреда", която травма според СМЕ отзвучава след около 12 месеца. В случая не може да се установи дали ищцата е възстановена от падането, тъй като близо година след него е

диагностицирана с онкологично заболяване, което е довело до силно влошаване на състоянието ѝ.

От събраните гласни доказателства се установи, че в първите три месеца ищцата е била напълно неподвижна, не е можела да се движи, дори и да се завърти сама в леглото, успявала е да се изправи с помощта на друг човек и специален корсет, не е можела да се обслужва сама, като през цялото време е изпитвала силни болки. Последните са продължили и след тези три месеца, когато бавно се е възстановявала и е можела да извърви кратко разстояние от масата до легло. Не е могла да се върне на работа изцяло самостоятелно, налагало се е св. Т. да е води с кола, заедно с инвалиден стол, и въпреки това не е издържала да стои през целия работен ден, поради силните болки.

Като изходи от вида, интензитета и продължителността на преживените от ищцата болки и страдания, неудобства, стрес, ограничения, емоционални и психически сътресения съдът намира, че на ищцата следва да се определи обезщетение в предявения размер от 50 000 лв.

Предявеният иск за заплащане на причинените имуществени вреди е основателен в пълен размер, тъй като се представени писмени доказателства за извършване на разходи за лечение в претендирания размер.

Предвид изхода на делото, основателна се явява и претенцията за присъждане на законна лихва върху присъденото обезщетение. Съгласно чл. 493, ал. 1, т. 5 от КЗ, застрахователят покрива отговорността на застрахования за причинените на трети лица вреди, като в този случай той покрива, наред с другото, и лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 от КЗ, т.е. лихвите за забава, когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на чл. 429, ал. 3 от КЗ. В чл. 429, ал. 3 от КЗ е предвидено, че застрахователят покрива лихвите, дължими от застрахования само в рамките на застрахователната сума, считано от датата на уведомяването за настъпилото застрахователно събитие от застрахования по реда на чл. 430, ал. 1, т. 2 от КЗ или считано от датата на предявяване на застрахователната претенция от пострадалото лице, която от датите е най-ранна. В случая претенцията за присъждане на законната лихва следва да се присъди от датата на която застрахователя е отказал плащане-19.11.2020г., тъй като тя е единствената установена по делото дата.

По разноските:

Двете страни в производството са отправили искане за присъждане на направените от тях разноски. С оглед изхода на делото ответната страна няма право на разноски, но дължи сторените от ищцовата страна такива в размер на 200лв.

С оглед изрично отправеното в тази насока искане, следва да бъде присъдено на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата възнаграждение на адвоката, представлявал и защитава ищцата в процеса.

В настоящия случай на ищцата е оказана безплатна адвокатска помощ на основание сключен договор за правна защита и съдействие, в които е посочено, че основанието за предоставяне на безплатната помощ е чл. 38, ал. 1 и 2 от Закона за адвокатурата. Тъй като адвокатското възнаграждение по чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата се присъжда директно на процесуалния представител на страната, то с настоящия съдебен акт ответното дружество следва да бъде осъдено да заплати на адв. Чапразлиев сумата от 4 650лева без ДДС или 5 580лв с ДДС.

Мотивиран от горното Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Триадница, бул.Витоша № 89Б да заплати на И. С. Т. с ЕГН ***** от гр.Б., кв.В., ул.З. № ** **сумата от 50 000 лв.** -неимуществени вреди от претърпяното на 18.09.2020г. ПТП, както и **сумата от 8 299.55лв.**- имуществени вреди, причинени от същото ПТП, ведно със законната лихва, считано от 19.11.2020г. до окончателно изплащане на сумата.

ОСЪЖДА „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Триадница, бул.Витоша № 89Б да заплати на И. С. Т. с ЕГН ***** от гр.Б., кв.В., ул.З. № ** сумата от 200лв. съдебно-деловодни разноски.

ОСЪЖДА „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Триадница, бул.Витоша № 89Б да заплати на адв. Стоян Чапразлиев от АК Бургас сумата от 5 580лв.

адвокатско възнаграждение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ претенцията на „ДЗИ - Общо застраховане“ ЕАД, ЕИК: 121718407 със седалище и адрес на управление гр.София, р-н Триадница, бул.Витоша № 89Б за присъждане на съдебно-деловодните разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд Бургас в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____